

Tâlcuire la Evanghelie

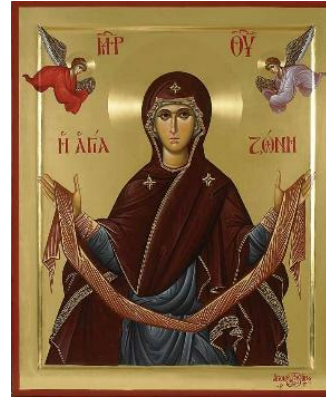
Alege corabia lui Petru și o lasă pe cea a lui Moise, adică nesocotește sinagoga fără credință și alege biserica cea credincioasă. Căci Dumnezeu i-a numit corăbii pe cei doi, dacă putem spune așa, care să pescuiască pentru mântuirea oamenilor în lumea aceasta, ca într-o mare. Precum Domnul spune apostolilor: *Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni* (Matei 4, 19).

Biserica este chemată în adâncuri, să se adâncească în tainele cerești, în acea adâncime despre care vorbesc apostolii: *O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu!* (Rom. 11, 33). De aceea, Domnul îi spune lui Petru *mână la adânc*, adică, în adâncimea cugetului asupra generației divine. Căci ce poate fi mai profund decât aceste vorbe rostite de Petru: *Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu* (Matei 16, 16).

Corabia aceasta plutește în adâncurile lumii, pentru ca, atunci când lumea se va sfârși, să-i ocrotească pe cei aflați la bordul ei. Prefigurarea sa poate fi întâlnită chiar în Vechiul Testament., căci, așa cum arca lui Noe i-a salvat pe cei aflați la bord când lumea se prăbușea (Fac. 7,1 ; 8,22), la fel și biserica îi va mântui pe membrii săi atunci când lumea va arde în flăcări (1 Pet. 3, 20-21). Și, precum porumbelul care a adus semnul păcii pe arca lui Noe arătând că potopul s-a sfârșit (Fac. 8, 10-11), Hristos va aduce bucuria păcii în Biserică, atunci când va veni vremea judecății.

Maxim din Torino, Predica 49, 1-3

Redactorul publicației – preot. Maxim Melinti,
tel.: 022-71-01-49, 0792-56-111

Glasul Duminical

Buletin misionar al Parohiei
Ortodoxe din satul Ghidighici
An. II Nr. 41 (53)/2015

Data: 11 octombrie 2015.

Duminica a XIX-a după Cincizecime

Pomenirea Sfântului Cuvios Hariton Mărturisitorul

Imnul zilei:

Troparul și condacul Sfântului Cuvios Hariton Mărturisitorul

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenele tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Hariton, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Pe nevoitorul dreptei credințe și pe râvnitorul adevărului astăzi toți credincioșii cu cântări și cu laude să-l mărim: pe Sfântul Hariton păstorul și dascălul și luminătorul cel preacuvios al lumii. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

APOSTOL**Epistola a II-a către Corinteni,
cap. XI, vers. 31-33, cap. XII, vers. 1-9:**

Fraților, Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus, Cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint! În Damasc, dregătorul regelui Areta păzea cetatea Damascului, ca să mă prindă. Și printr-o fereastră am fost lăsat în jos, peste zid, într-un coș, și am scăpat din mâinile lui. Dacă trebuie să mă laud, nu-mi este de folos, dar voi veni totuși la vedenii și la descoperiri de la Domnul. Cunosc un om în Hristos, care acum paisprezece ani - fie în trup, nu știu, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe - a fost răpit unul ca acesta până la al treilea cer. Și-l știu pe un astfel de om - fie în trup, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe - că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu se cuvine omului să le grăiască. Pentru unul ca acesta mă voi lăuda; iar pentru mine însumi nu mă voi lăuda, decât numai în slăbiciunile mele. Căci chiar dacă aș vrea să mă laud, nu voi fi fără minte, căci voi spune adevărul; dar mă feresc de aceasta, ca să nu mă socotească nimeni mai presus decât ceea ce vede sau aude de la mine. Și pentru ca să nu mă trufesc cu măreția descoperirilor, datu-mi-s-a mie un ghimpe în trup, un înger al satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă trufesc. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul ca să-l îndepărteze de la mine; și mi-a zis: Îți este de ajuns harul Meu, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune. Deci, foarte bucuros, mă voi lăuda mai ales întru slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Hristos.

EVANGHELIE**De la Luca Sfânta Evanghelia,
cap. V, vers. 1-11:**

În vremea aceea ședea Iisus lângă lacul Ghenizaretului și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii ieșiseră din ele și-și spălau mrejele. Intrând în corabia care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat; apoi, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a terminat de vorbit, i-a zis lui Simon: depărtează-o la adânc și aruncați mrejele voastre, ca să pescuiți. Atunci, răspunzând Simon, I-a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am ostenit și nimic n-am prins; dar, la porunca Ta, voi arunca mreaja. Și, făcând ei așa, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. Deci au făcut semn tovarășilor, care erau în cealaltă corabie, ca să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, de erau gata să se scufunde. Iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la picioarele lui Iisus și I-a zis: du-Te de la mine, Doamne, căci sunt om păcătos; pentru că îl cuprinsese spaimă pe el și pe toți cei care erau cu el, din pricina pescuitului atâtor pești pe care îi prinseseră; tot așa și pe Iacob și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau tovarășii lui Simon. Atunci Iisus a zis către Simon: nu-ți fie frică; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la uscat, au lăsat totul și au mers după Dânsul.